

คำสั่ง(จังหวัด).....
 ที่...../.....(เลข พ.ศ.)....
 เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
 รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี ผิดสัญญากู้ยืมเงิน จำนวน 10,000
 บาท จาก.....(ชื่อผู้ให้กู้).....โดยเมื่อครบกำหนดเวลาไม่ชำระหนี้.....(ชื่อผู้ให้กู้).....ได้เร่งรัดติดตาม
 หลายครั้ง ทั้งที่บ้านพักและที่ว่าการอำเภอ สถานที่ทำงานของ(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....และได้เข้าพบ
 ปลัดอำเภอและนายอำเภอวาริชภูมิเพื่อไกล่เกลี่ยแต่ไม่เป็นผล จึงไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน
 สถานีตำรวจภูธรตำบลคำบ่อ อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เพื่อดำเนินคดีกับ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
 ในข้อหา “ฉ้อโกงทรัพย์” ในระหว่างนำคดีขึ้นฟ้องร้องต่อศาลจังหวัดสวางคนคร(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
 ได้นำเงินที่กู้ยืมไปคืนให้กับ.....(ชื่อผู้ให้กู้).....ครบถ้วน(ชื่อผู้ให้กู้).....จึงได้ถอน
 คำร้องทุกข์ เป็นเหตุให้สิทธิในการนำคดีอาญามาฟ้องระงับไป ตามมาตรา 39 แห่งประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความอาญา พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานเป็นข้าราชการต้อง
 รักษาชื่อเสียงของตนเอง และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำ
 การใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ. 2535 สมควรลงโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. 2535 ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2536) และคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ 602/2546
 เรื่องการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์..... (ชื่อผู้ถูกลง
 โทษ).....

หาก.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์เป็น
 หนังสือต่อ อ.ก.พ.กระทรวง ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ

(.....ชื่อผู้สั่งลงโทษ.....)

.....ตำแหน่ง.....

คำสั่ง(จังหวัด)....

ที่...../....(เลข พ.ศ.)....

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษที่ 1.).....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....
ขั้น.....บาท และ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษที่ 2.).....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนขั้น.....บาท
ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี(ชื่อผู้ถูกลงโทษที่ 1.).....เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง.....สังกัด
.....รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่บัตรประจำตัวประชาชนและใน
ฐานะเป็นผู้รักษาราชการแทนนายอำเภอได้ปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง กล่าวคือ ไม่ได้ใช้ความละเอียดรอบคอบ
เพียงพอ ในการพิจารณาอนุมัติคำขอมิบัตรประจำตัวประชาชนฉบับใหม่แทนฉบับเดิมที่สูญหาย รายงาน
นิกร หรือธรรมรงค์ พุฒา ซึ่งได้สวมตัวทำบัตรแทน นายนิกร หม่องปิง ตามคำขอมิบัตรเลขหมาย 5211-3-
001421 ในวันที่ 26 เมษายน 2543 และ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษที่ 2.).....ตำแหน่ง.....สังกัด
.....รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานบัตรประจำตัวประชาชนได้ปฏิบัติหน้าที่
บกพร่อง กล่าวคือ ไม่ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานเดิมของผู้ที่ยื่นคำขอมิบัตรดังกล่าวให้ละเอียดรอบคอบ
อันเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่
ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการและประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 สมควรลงโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2536) จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์...(ชื่อผู้ถูกลงโทษที่ 1.)...
และ....(ชื่อผู้ถูกลงโทษที่ 2.)....

อนึ่ง หาก.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษที่ 1.).... และ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษที่ 2.).... ประสงค์จะอุทธรณ์
คำสั่งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือ โดยระบุข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่สนับสนุนคำอุทธรณ์ดังกล่าว
ต่อ อ.ก.พ.กระทรวง ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา 125(3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ

(.....ชื่อผู้สั่งลงโทษ.....)

.....ตำแหน่ง.....

คำสั่ง(จังหวัด)....

ที่...../....(เลข พ.ศ.)....

เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี
เมื่อครั้งที่.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง.....อำเภอเมืองเชียงราย
จังหวัดเชียงราย สังกัดกรมการปกครอง.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ได้รับมอบหมายให้เป็น
ผู้ช่วยเหลือปลัดอำเภองานป้องกันมีหน้าที่เก็บรักษาและมอบบัตรสำรวจชุมชนบนพื้นที่สูง.....(ชื่อผู้ถูกลง
โทษ).....ได้มีพฤติการณ์เรียกและรับเงินจากผู้มาติดต่อขอรับบัตรดังกล่าว เพื่อที่จะดำเนินการ
ให้ผู้มาติดต่อได้รับบัตรเร็วขึ้นกว่าขั้นตอนตามปกติ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานอาศัย
อำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตาม
มาตรา 82 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 สมควรได้รับโทษ
ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2536) และคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ที่ 19/2545 เรื่องการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2545
จึงลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....5% เป็นเวลา 3 เดือน

หาก(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนี้ ให้ยื่น
อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ อ.ก.พ.กระทรวง ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ

(.....ชื่อผู้สั่งลงโทษ.....)

.....ตำแหน่ง.....

คำสั่ง(จังหวัด)....

ที่...../.....(เลข พ.ศ.)....

เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง
.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่
.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ชื่อผู้
ถูกลงโทษ).....ตำแหน่ง.....อำเภอหน้าหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้
ลวนลาม.....(ชื่อผู้เสียหาย).....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานกระทำการอันชื่อว่า
เป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2535 สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2535 ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2536) และคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ 19/2545
เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2545 จึงลงโทษ
ตัดเงินเดือน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....5% เป็นเวลา 1 เดือน

อนึ่ง หาก.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนี้ ให้ยื่น
อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ อ.ก.พ.กระทรวง ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน.....พ.ศ.เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ

(.....ผู้สั่งลงโทษ.....)

.....ตำแหน่ง.....

คำสั่ง(จังหวัด)....

ที่...../....(เลข พ.ศ.)....

เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่ง.....
เลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี เป็น
ผู้ดำเนินการรับแจ้งย้ายเข้า ย้ายออก รวมทั้งได้ลงนามทางทะเบียนทำให้บ้านที่ถูกแจ้งย้ายเข้าในเขตเทศบาล
มีชื่อบุคคลแต่ละหลังมากกว่าปกติ แม้ตามการสอบสวนส่วนใหญ่เจ้าบ้านเป็นผู้ดำเนินการหรืออยู่ในการรู้
เห็นของเจ้าบ้านหรือเหตุผลความจำเป็นของผู้แจ้งในหลายกรณี แต่การย้ายที่อยู่เข้ามาในเขตเทศบาล โดย
บางรายหลักฐานประกอบการพิจารณาไม่ครบถ้วน ไม่ได้ดำเนินการเอง รวมทั้งไม่ได้อยู่อาศัยจริง แต่กลับ
ดำเนินการให้ จึงเป็นกรณีที่มิชอบด้วยแนวทางปฏิบัติว่าด้วยการทะเบียนราษฎร การแจ้งย้ายที่อยู่แม้อาจจะ
เกิดขึ้นเนื่องจากการเมืองแต่ละฝ่ายเพื่อมุ่งประสงค์ให้ได้มาซึ่งคะแนนเสียง แต่พฤติการณ์หลายกรณีอาจมอง
ได้ว่าเป็นการแจ้งย้ายที่อยู่เพื่อหวังผลการเลือกตั้งก็เป็นได้ โดยเฉพาะห้วงของการเลือกตั้ง.....(ชื่อผู้ถูก
ลงโทษ).....จักต้องพึงระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่เป็นกรณีพิเศษแต่มิได้ใช้ความระมัดระวังเช่นว่า
นั้นอย่างเพียงพอ พฤติการณ์ในหลายกรณีเป็นความบกพร่องในหน้าที่ราชการ และเมื่อพิจารณาถึงเหตุและ
ปัจจัยการกลับแก้ไขข้อบกพร่อง โดยมีการแจ้งย้ายออกหรือกลับภูมิลำเนาเดิมจนเสร็จสิ้นก่อนการ
ลงคะแนนเลือกตั้ง รวมทั้งแนวทางการลงโทษลักษณะอย่างเดียวกันถือได้ว่า.....(ชื่อผู้ถูก
ลงโทษ).....ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดสุสาหะ เอาใจใส่
ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบ
กฎหมายของทางราชการ ตามนัยมาตรา 84 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 โดยพิจารณาแล้วสมควรให้การลงโทษในระดับโทษ
ลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2536) จึงให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน
..... (ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... จำนวน 1 ขั้น จากระดับ 4 ขั้น 13,300 บาท คงให้ได้รับเงินเดือน
จากระดับ 4 ขั้น 12,800 บาท

อนึ่ง หาก.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือ โดยระบุข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่สนับสนุนคำอุทธรณ์ดังกล่าว ต่อ อ.ก.พ.กระทรวง ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา 125(3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และกฎ ก.พ. ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2540) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... เดือน.....พ.ศ.เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ

(.....ชื่อผู้สั่งลงโทษ.....)

.....ตำแหน่ง.....

คำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ที่...../....(เลข พ.ศ.)....
เรื่อง เปลี่ยนแปลงโทษข้าราชการ

ตามที่จังหวัดยโสธรได้มีคำสั่งที่ 2154/2542 ลงวันที่ 22 เดือนกันยายน พ.ศ. 2542 ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท กรณีได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องเรียกและรับเงินจากนายบุญลู่ พานาสันต์ โดยอ้างว่าจะช่วยเหลือนายบุญลู่ พานาสันต์ บุตรของนายบุญลู่ พานาสันต์ ซึ่งถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีข้อหาจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (เมทแอมเฟตามีน) โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายไม่ให้ต้องรับโทษจำคุก ซึ่งผลการสอบสวนปรากฏว่า เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 สมควรได้รับโทษปลดออกจากราชการ แต่จังหวัดยโสธรเห็นว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบดังกล่าว จึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน และได้รายงานการลงโทษตามลำดับ แต่กรมการปกครองเห็นว่าพฤติการณ์ของ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ดังกล่าวข้างต้นมีมูลที่ควรกล่าวหาเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จึงได้นำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาให้กรมการปกครองมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... และ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 8/2545 เมื่อวันที่ 4 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2545 ว่าตามที่จังหวัดยโสธรสั่งลงโทษตัดเงินเดือน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....5% เป็นเวลา 2 เดือน ยังไม่เหมาะสม จึงมีมติให้กรมการปกครองแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ได้โอนมารับราชการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีคำสั่งที่ 39/2546 ลงวันที่ 23 เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาตามมาตรา 104 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และ อ.ก.พ.กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ 2 /2550 เมื่อวันที่ 23 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550 ได้พิจารณาแล้วข้อเท็จจริงฟังได้ว่า.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ได้เรียกและรับเงินจาก

นายบุญดู พานาสันต์ เพื่อเป็นค่าช่วยเหลือนายบุญมี พานาสันต์ บุตรชายของนายบุญดู พานาสันต์ ผู้ร้อง ซึ่งถูกจับกุมข้อหาจำหน่ายยาเสพติดประเภท 1 (เมทแอมเฟตามีน) ไม่ให้ต้องรับโทษจำคุก จนผู้ร้องหลงเชื่อ และจ่ายเงินให้.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ไปหลายครั้ง รวมเป็นเงิน 83,800 บาท แต่ปรากฏว่า.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ เมื่อผู้ร้องไปขอเงินคืนก็ไม่ยอมคืนให้ อีกทั้งการที่.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ได้เรียกและรับเงินจากนายบุญดู พานาสันต์ ว่าจะช่วยเหลือนายบุญมี พานาสันต์ บุตรชายของนายบุญดู พานาสันต์ ซึ่งถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีข้อหาจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (เมทแอมเฟตามีน) โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เพื่อไม่ให้ต้องรับโทษจำคุกหรือให้ถูกลงโทษสถานเบา นั้น เป็นการกระทำเพื่อช่วยเหลือหรือรับว่าจะให้การช่วยเหลือผู้กระทำความผิด รวมทั้งยังเป็นการคิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ซึ่งถือว่าเป็นความผิดที่ส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศอีกด้วย นอกจากนี้การที่.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่กลับกระทำการดังกล่าวเสียเอง ถือว่าเป็นการกระทำซึ่งทำให้เสื่อมเสียเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการอย่างยิ่ง อ.ก.พ.กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงมีมติว่าพฤติการณ์ของ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ดังกล่าวข้างต้น ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จึงลงโทษโดยการปลด.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 104 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกับข้อ 6 แห่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2535 จึงให้เปลี่ยนแปลงโทษโดยการเพิ่มโทษ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....จากตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน เป็นลงโทษปลดออกจากราชการ

อนึ่ง หาก.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่รับทราบคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา 126 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกับ กฎ ก.พ. ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2540) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ และหาก.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ได้อุทธรณ์และมีการวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ถ้า.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้แจ้งหรือรับทราบคำสั่งวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ

(.....ชื่อผู้สั่งลงโทษ.....)

.....ตำแหน่ง.....

คำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ที่...../....(เลข พ.ศ.)....
เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 6 พฤษภาคม 2546 ถึงวันที่ 26 มิถุนายน 2546 ซึ่งเป็นวันแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รวม 52 วัน และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษได้กระทำการสืบสวนโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงรวมทั้งให้โอกาสแก่ผู้ถูกลงโทษได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนด้วยการทำหนังสือแจ้งไปยังผู้ถูกลงโทษทางไปรษณีย์ตอบรับ ณ ที่อยู่ที่ปรากฏในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร โดยมีบุคคลซึ่งมีศักดิ์เป็นป้าของผู้ถูกลงโทษเป็นผู้รับหนังสือแทนและเมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนได้ ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พฤติการณ์ของผู้ถูกลงโทษเป็นความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และ อ.ก.พ.กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ 4 /2549 เมื่อวันที่ 15 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 ได้มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 6 พฤษภาคม 2546

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 104 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จึงให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 6 พฤษภาคม 2546

อนึ่ง หาก.....(ชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือ โดยระบุข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่สนับสนุนคำอุทธรณ์ดังกล่าวต่อ ก.พ. ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา 126 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ

(.....ชื่อผู้สั่งลงโทษ.....)

.....ตำแหน่ง.....